

6/2021

www.doo.cz

OKNO

do života ostravsko-opavské diecéze

ZPRAVODAJSTVÍ

CHARITA

TÉMA

EVANGELIZACE

Diecéze oslavila
stříbrné – 25. výročí
od svého založení

Ředitelku
Charity Krnov
armáda posílila

Blahoslavený
zakladatel
salvatoriánů

Matkám se plní
sen o komunitní
ekologické farmě

Biskupové si přejí, aby se lidé vrátili do kostelů

Biskupové Čech, Moravy a Slezska vydali na svém 126. plenárním zasedání v Nepomuku prohlášení k tématu pandemie nemoci Covid-19. Poděkovali všem, kteří se zapojili do boje s touto nákazou, a vzpomněli na oběti, které pandemie koronaviru za sebou zanechala. Současně také hovoří o potřebě návratu věřících ke slavení bohoslužeb ve společenství farností v rámci povolených limitů, které umožňují účast většího počtu věřících.

„Byla to pro nás všechny zkouška víry, důvěry v Pána, ale také příležitost k přehodnocení životních priorit, každodenní rutiny a obrovská šance využít všechny

ty dary, které byly doposud skryty. Pro mnohé z nás to byla doba, kdy jsme si z lidského hlediska sáhli na dno, kdy onemocnělo a zemřelo nemálo našich blízkých a přátel,“ píše biskupové, kteří vyjádřili vděčnost všem, kteří se jakkoli podíleli na tom, že naši bližní měli potřebnou lékařskou, ošetřovatelskou i duchovní péči. „Jsme rádi, že i Církev zde přiložila ruku k dílu, což není nic navíc, protože služba Bohu a služba člověku je do ní vepsána samotným Zakladatelem.“

Biskupové se ve svém prohlášení s pastorační starostlivostí obračejí na věřící, aby se nebáli vrátit od televizních obra-

zovek a monitorů počítačů opět ke slavení mše svaté ve společenství věřících. „Proto si vás dovolujeme povzbudit, abyste se postupně vraceli do kostelů, pochopitelně při zachování příslušných hygienických opatření a s potřebnou mírou opatrnosti.“

Sledování mše svaté v televizi a na sociálních sítích nechť je nadále k dispozici nemocným a těm, kteří do kostela nemohou. Je však načase, abychom si my ostatní opět připomněli, že svěcení svátečního dne je jedním z příkázání Desatera a že ke svátečnímu dni patří i účast na bohoslužbě. Je rovněž na místě, abychom projevíli Bohu vděčnost za překonání této vlny pandemie a přicházeli do kostela poděkovat trvale a pravidelně s ještě větší horlivostí než dříve. Radostnou zprávou je, že můžeme opět chválit Pána i zpěvem.“

Plné znění prohlášení na www.doo.cz.

Jáhenské svěcení v sobotu 19. června v konkatedrále v Opavě

Apoštolský administrátor Mons. Martin David udělí v sobotu 19. června v konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie jáhenské svěcení dvěma kandidátům. Svěcení přijme Karel Honka z farnosti Nanebevzetí Panny Marie Opava a Mgr. Jan Slepíčka z farnosti Svatého Ducha Ostrava-Zábřeh. Bohoslužba začíná v 9.30 hodin. Kněžské svěcení letos nebude.

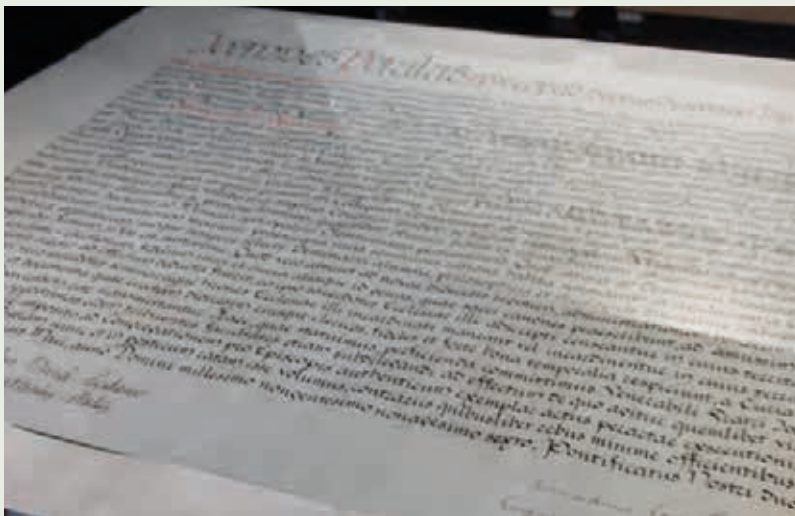
Z DIÁŘE NAŠICH BISKUPŮ

3. 6.	9.30	Ostrava – biskupství	Schůze děkanů a kněžská rada (b. Martin)
	18.00	Ostrava – katedrála	Slavnost Těla a Krve Páně (b. Martin)
5. 6.	10.00	Ostrava-Pustkovec	Biřmování (b. Martin)
6. 6.	10.00	Guty	Svěcení kostela (b. Martin)
11. 6.	16.30	Ostrava – Don Bosko	Slavnost Nejsv. Srdce – žehnání vitráží (b. Martin)
12. 6.	10.00	Opava – konkatedrála	Mše sv. – otevření po opravě (b. Martin)
13. 6.	10.00	Fulnek	Mše sv. – otevření po opravě (b. Martin)
15. 6.	9.00	Litoměřice	SR ČBK (b. Martin)
16. 6.	13.00	Odry	Předávání maturitních vysvědčení (b. Martin)
17. 6.	10.00	Ostrava-Pustkovec	Mše sv. – ukončení maturit (b. Martin)
19. 6.	9.30	Opava – konkatedrála	Jáhenské svěcení (b. Martin)
20. 6.	10.30	Janovice	130 let kostela a biřmování (b. Martin)
26. 6.	10.00	Sudice	Biřmování (b. Martin)
27. 6.	9.30	Ostrava-Mar. Hory	Biřmování (b. Martin)
1. 7.	9.30	Prašivá	Diecézní setkání rodin (b. Martin)
4. 7.	10.00	Bolatice	Biřmování (b. Martin)
		Velehrad	Dny lidí dobré vůle (b. František a b. Martin)
5. 7.	10.30	Velehrad	Národní CM pouť (b. František a b. Martin)
6.–7. 7.		Velehrad	Plenární zasedání ČBK (b. František a b. Martin)

Uskutečnění plánovaných akcí bude závislé na aktuální epidemiologické situaci a případných omezeních vycházejících z této situace.
Účast biskupa Františka dle jeho zdravotní dispozice.

- 4 ZPRAVODAJSTVÍ**
25. výročí diecéze
- 5 ZPRAVODAJSTVÍ**
Výstava fotografií a dokumentů
- 6 ZPRAVODAJSTVÍ**
Noc kostelů v druhém roce pandemie
- 7 ZPRAVODAJSTVÍ**
Hukvaldy budou mít resort HUBERT
- 8 CHARITA**
Ředitelka Charita Krnov v armádě
- 9 RODINY**
Sbírka „Naděje se vrátí k nám“
- 10 CENTRUM PRO MLÁDEŽ
CENTRUM PRO RODINU**
- 11 KATECHETICKÉ
A PEDAGOGICKÉ CENTRUM
CÍRKEVNÍ ŠKOLSTVÍ**
- 12 ROK SVATÉHO JOSEFA**
Kaple a kostely zasvěcené sv. Josefovi
- 14 TÉMA**
Zakladatel salvatoriánů byl blahořečen
- 16 KULTURA**
Hrozen představil album Cuvée
- 17 KNIHOVNIČKA**
Knižní novinky na červen
- 18 EVANGELIZACE**
Sociální zemědělství na „Farmě ve Vsi“
- 19 OSOBNOST VÍRY**
Biskup Pavel z Krnova

Duchovní dobro věřících

Aby se spolehlivěji pečovalo o duchovní dobro věřících, ctihodný bratr Jan Graubner, arcibiskup arcidiecéze olomoucké, zváživ počet katolických věřících a vzrůst náboženských činností, požádal Apoštolský stolec, aby po určitém rozdělení území jeho arcidiecéze byl vytyčen (zřízen) nový církevní obvod. Protože se domníváme, že to bude sloužit dobru duší, a protože je této věci nakloněn rovněž ctihodný bratr Giovanni Coppa, titulární arcibiskup sertenský a apoštolský nuncius v České republice, po poradě se státním sekretářem jsme usoudili, že podané žádosti je třeba ochotně vyhovět. Tedy ze své nejvyšší moci oddělujeme od Olomoucké arcidiecéze děkanáty: Bílovec, Bruntál, Frýdek, Hlučín, Jeseník, Karviná, Krnov, Místek, Nový Jičín, Opava a Ostrava a z takto vyňatých území ustanovujeme a zřizujeme novou diecézi se jménem Ostravsko-opavská, vymezenou týmiž hranicemi, jimiž jsou v současné době určeny jmenované děkanáty. Sídlo této nové diecéze zřizujeme v městě Ostrava a tamní farní kostel, zasvěcený Bohu ke cti Božského Spasitele, povyšujeme na stupeň a hodnost chrámu katedrálního a udělujeme mu znaky, výsady a pocty, které v katolickém světě požívají ostatní katedrální chrámy. A chrám v Opavě, zasvěcený Bohu ke cti blahoslavené Panny Marie Nanebevzaté, zdobíme titulem a důstojností chrámu konkatedrálního se všemi právy, poctami a výsadami a rovněž i povinnostmi a závazky, které patří takovýmto chrámům.

Překlad úvodní části zakládací papežské buly Ad Christifidelium Spirituali, kterou v Římě datem 30. května 1996 signoval státní sekretář Angelus kard. Sodano a prefekt Kongregace pro biskupy Bernardinus kard. Gantin v 18. roce pontifikátu papeže Jana Pavla II.

OKNO – AD 2021

Vydává a rozšiřuje

Biskupství ostravsko-opavské
Kostelní nám. 1, 728 02,
Ostrava. IČ: 65468953

Redakce: Kostelní nám. 1
728 02, Ostrava 1
tel. 597 822 231
fax: 596 114 819
e-mail: okno@doo.cz

Registrace MKČR
evidenční číslo: E 10988

Šéfredaktor:
Pavel Siuda

Stálí spolupracovníci:
Libor Rösner, Jana Praisová
Korektura: Libor Rösner
Fotograf: Pavel Zuchnický

Grafická úprava a tisk:
© KLEINWÄCHTER holding s.r.o.
Frýdek-Místek, ČSA 2233
tel. 558 437 147
tiskarnaklein@tiskarnaklein.cz
http://www.tiskarnaklein.cz

Vychází: 11 x ročně

Náklady na výrobu a tisk
10 Kč

Titulní strana obálky:
Biskup František Václav
Lobkowicz v den 25. výročí
založení diecéze
Foto: Pavel Zuchnický
Zadní strana obálky:
Události zachycené fotografy
spolku Člověk a Víra a foto-
reportérem zpravodaje OKNO
Vyšlo: 3. 6. 2021
Uzávěrka: 25. 5. 2021

Diecéze slaví stříbrné výročí od založení

Ostrava – Stříbrné výročí založení ostravsko-opavské diecéze společně oslavili ti, kdo stáli u jejího zrodu. V katedrále Božského Spasitele v Ostravě se setkali olomoucký arcibiskup Jan Graubner i František Václav Lobkowicz. Nemocí zesláblý biskup zůstal po celou dobu bohoslužby sedět v křesle. Na závěr mše svaté, kterou celebroid papežský nuncius Charles Daniel Balvo společně s olomouckým arcibiskupem a apoštolským administrátorem Martinem Davidem, přítomné věřící krátce pozdravil.

„Já bych poděkoval všem, že jste přišli oslavit 25. výročí diecéze. Není to málo, není to moc. Bůh je veliký a my mu chceme vzdávat díky za to, že nás shromáždil v jednom společenství. Ať nám dá vytrvalost ve víře, abychom se takto jako dnes setkávali každou neděli při eucharistii. Buďte všichni v dobrém a radujte se ve společenství všech svatých,“ řekl biskup František Václav Lobkowicz.

Blízkost pastýře diecéze k věřícím na severu Moravy a ve Slezsku rozhodla před čtvrt stoletím o vytvoření nové diecéze se sídlem v Ostravě. A biskup František Václav, který se stal prvním biskupem – zakladatelem, se o to celou dobu snažil. Jeho biskupskou službu z časů budování diecéze, různá setkání, žehnání, udělování svátostí, jáhenská, kněžská i biskupská svěcení pomocného biskupa Martina zachycují desítky snímků výstavy k 25. výročí diecéze, která je společně s archivními dokumenty instalovaná v katedrále.

V prosklené vitrině jsou papežská zakládací bula i biskupská berla, kterou 31. srpna 1996 při intronizaci předal biskupovi nové diecéze arcibiskup Graubner. Byl to právě on, který po pěti letech v čele olomoucké arcidiecéze požádal papeže Jana Pavla II. o vydělení jedenácti děkanátů pro vznik nové diecéze. Ten jeho prosbu vyslyšel, a tím naplnil přání mnoha generací. Ve svém přání se olomoucký arcibiskup inspiroval poselstvím z Matoušova evangelia, které se četlo právě v den slavnosti Nejsvětější Trojice.

Vzkaz arcibiskupa Graubnera

„Mám vzkaz této místní církvi k její dospělosti: „Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtěte je ve jménu

Biskup František Václav Lobkowicz se zúčastnil slavnostní bohoslužby k 25. výročí ustanovení ostravsko-opavské diecéze. Krátce před událostí jej propustili z nemocnice. Foto: Pavel Zuchnický

Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal.‘ My to děláme naopak. Začínáme křtem, potom něco učíme a možná někoho získáme. Zkusme vzít vážně Ježíšův odkaz. Jděte a nezačněte přesvědčovat. Získejte je pro lásku Boží a místní církve poroste a přinese plody,“ popřál diecézi arcibiskup Jan Graubner.

Osobním přáním zakončil svou promluvu také papežský nuncius, který celou mši svatou celebroid v českém jazyce a česky také kázal. „Osobně se, přátelé, modlím za to, abyste pokračovali v dobrém díle, které ve vás bylo započato, aby tak i budoucí generace

mohly slyšet radostnou zprávu evangelia, byly posilovány zkušeností Boží lásky a jeho blízkosti ve všech životních situacích a s velkorysostí odpovídaly na povolání poznávat a milovat Boha a prokazovat službu jemu i sobě navzájem,“ uvedl arcibiskup Charles Daniel Balvo.

Historie města je s církví spojena

Děkovné bohoslužby se zúčastnili také zástupci města Ostravy a Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Primátor města Tomáš Macura připomněl příkladnou spolupráci radnice s biskupstvím i skutečnost, že historie města je s životem církve propojena už po staletí. První písemná zmínka o Ostravě pochází z roku 1267 z listiny olomouckého biskupa Bruna.

„Osudy města a osudy církve jsou spojeny. Za těch 25 let ostravsko-opavské biskupství osvědčilo, že nezaměřuje svou působnost jen na věřící, ale na všechny,“ řekl primátor města, který vyzdvihl roli církve ve vzdělávání, správě navráceného majetku a její morální autoritu, která je pro společnost důležitá zvláště v současné zjitřené době. Za hejtmanství poblahopřál diecézi náměstek Lukáš Curylo a věřící laiky při poděkování biskupům reprezentoval manželský pár.

Pavel Siuda

K poděkování a přáním k oslavě 25. výročí založení ostravsko-opavské diecéze patřily také květinové dary, které předaly arcibiskupům a biskupům děti z farnosti Moravská Ostrava. Foto: Zdeněk Poruba

25 let zachycují fotografie a dokumenty

Až do konce června bude v katedrále Božského Spasitele v Ostravě instalována výstava k 25. výročí založení diecéze. V prosklené vitrině jsou umístěny papežské dokumenty včetně zakládající buly „Ad Christifidelium Spirituali“ s českým překladem. Je zde i jmenovací dekret prvního biskupa Františka Václava Lobkowicze z roku 1996 i jmenovací dekret pomocného biskupa Martina Davida z roku 2017. Nechybí ani biskupské insignie a archivní fotografie. Ve vitrině je i biskupská berla, kterou daroval olomoucký arcibiskup Jan Graubner v den intronizace biskupovi Františku Václavovi.

Snímky fotografa Pavla Zuchnického, které dokumentují 25 let historie diecéze, jsou vystaveny na panelech uvnitř katedrály.

Biskup František Václav Lobkowicz na setkání dětí v areálu Kamenité pod Prašivou. Vedle něj je děkan frýdeckého děkanátu Mons. Rudolf Sikora, který letos v dubnu oslavil 70. narozeniny.

Události v diecézi zachycuje diecézní fotograf Pavel Zuchnický od samotného počátku jejího vzniku. Snímky zachycují setkání mládeže, dětí a ministrantů.

Objektiv fotografa zaznamenal důležité okamžiky v životě diecéze, jak dokládá snímek z biskupského svěcení Martina Davida a 450. výročí Obory Hukvaldy.

Magnetem Noci kostelů byla konkatedrála

Opava – Téměř tisíc lidí se přišlo v pátek 28. května během programu Noci kostelů podívat na opravenou konkatedrálu Nanebevzetí Panny Marie. Po dvou letech tak mohli poprvé vidět výsledky práce řemeslníků a restaurátorů, kteří se snažili obnovit každý drobný detail. Dalším místem s vysokou návštěvností byl kostel sv. Jana Křtitele ve Frýdku, který během večera vyhledalo 650 návštěvníků. Lákadlem byla také nedaleká poutní bazilika Panny Marie, kam vkročilo 618 lidí. Noc kostelů roku 2021 nabídla 96 míst. Z toho bylo 69 katolických kostelů a kaplí a 27 kostelů a modliteben dalších křesťanských církví. Organizátoři zaznamenali 15 500 návštěvnických vstupů.

V kostele sv. Jana Křtitele v Opavě byl koncert zpěvačky Moonshye. Foto: Michael Bujnovský/ČaV

Programy byly připraveny tak, aby se lidé příliš neshlukovali a respektovali ještě stále platná protiepidemická opatření. Řada farností připravila program venku okolo kostela. Noc kostelů bylo možné prožít také na kole nebo formou pouti po kapličkách v okolí Fulneku a Bílovce. Některé kostely se do akce zapojily letos vůbec poprvé. Patří mezi ně kaple Panny Marie, Pomocnice křesťanů, na Gruni, kostel sv. Jindřicha ve Starých Hamrech, kostel Nejsvětější Tro-

jice v Ostravici nebo evangelický kostel na Hamrovicích.

Novinkou byl také otevřený kostel sv. Jana Křtitele v parku Petra Bezruče v Opavě. Skupina dobrovolníků pod vedením památkáře Dalibora Halátka, která usiluje o jeho obnovu, zde nabídla komentovanou prohlídku, modlitbu s vojenským kaplanem P. Kamilem Víchou, koncert i opékání

na zahradě u kostela. O tom, že atraktivní program dokáže mnohé přilákat, svědčí návštěvnost. Malý kostelík si do svého programu zařadilo 500 lidí. Více než 500 návštěvníků se letos objevilo také v kostele Narození Panny Marie v Orlové, v „Šikmém kostele“ sv. Petra z Alkantary v Karviné-Doly a v katedrále Božského Spasitele v Ostravě.

Pavel Siuda

Apartmány Mezivodí rozšíří nabídku ubytování

Bílá – Po rozvolnění protiepidemických opatření se opět otvírají také rekreační objekty, které Biskupství ostravsko-opavské nabízí pod značkou „Apartmány u Trojice“. Strávit víkend lze v Penzionu U Křížové cesty v Rudě u Rýmařova, v Penzionu Johannes ve Staré Vsi u Rýmařova, v Apartmánu Lyra v osadě Vidly nedaleko Karlovy Studánky nebo v Chatě Poustevna u Vrba pod Pradědem. V létě tohoto roku se nabídka rozšíří o další objekt. Po rekonstrukci bude k dispozici penzion Apartmány Mezivodí v lokalitě Bílá.

„Naše apartmány najdete v krásném prostředí trojice moravskoslezských pohoří – v Nízkém a Hrubém Jeseníku a od léta 2021 také v Beskydech. Je to trojice míst s jedinečnou atmosférou i velkou nabídkou turistických možnos-

Apartmány Mezivodí se otevrou v létě 2021.

tí v létě i v zimě,“ zve k návštěvě web apartmanyutrojice.cz, který obsahuje popis jednotlivých objektů včetně fotografií a ceníku. Zájemci zde najdou také kontakty na správce ubytovacích služeb a informace o možnostech rezervace pobytu. Nechybějí ani tipy na výlety.

Ubytovací služby lze poskytovat za dodržení hygienou stanovených podmínek, k níž v čase pandemie patří také testování na koronavirus. Poskytovat

ubytovací služby je možné všem, kteří nemají žádné příznaky onemocnění Covid-19 a splňují vládou stanovené podmínky. Mezi ně patří především negativní antigenní nebo PCR test, případně očkování nebo potvrzení o proděláním nemoci. Kompletní znění pravidel najdete na webu www.apartmanyutrojice.cz.

Hledá se správce do Frýdlantu

Rekreační dům Emauzy ve Frýdlantě nad Ostravicí hledá správce objektu. „Hledáme křesťanský manželský pár nebo samostatnou ženu, která se chce věnovat práci s lidmi a pro lidi. V případě manželského páru bude součástí práce údržba objektu, přilehlé zahrady a úklid pokojů,“ informuje vedoucí ubytovacích služeb biskupství Martin Sedmík. Více na www.doo.cz.

Malé návštěvníky Hukvald zabaví HUBERT

Hukvaldy – Kostel sv. Maxmiliána, staletá obora s liškou Bystrouškou, asfaltové parkoviště, fara s kavárnou, zrenovované pódium pro festivaly a od července také nový environmentální resort Hubert. Jedním slovem Hukvaldy. Oblíbená turistická destinace s hradní zříceninou a rodným domem skladatele Leoše Janáčka se proměňuje. Svůj podíl na malebnosti obce má také Biskupství ostravsko-opavské, které od roku 2014 vlastní areál obory a investuje do oprav svých nemovitostí.

Aktuální novinkou je kompletně zrekonstruovaná budova, v níž v minulosti sídlil správce arcibiskupského loveckého zámku. Stal se z něj Hukvaldský biskupský environmentální resort neboli HUBERT. Rozsáhlá oprava domu byla finančně podpořena Integrovaným regionálním operačním programem. Ten zafinancoval i vybavení dvou laboratoří, sálu a učebny pro děti.

Tábory již o prázdninách

Vzdělávací programy pro školy se spustí od září. První děti se do HUBERTA podívají už o letních prázdninách. Tým lektorů pod vedením manažerky resortu Nely Vachtarčíkové připravuje program pro účastníky tří turnusů příměstského tábora. Vzdelávací aktivity a kreativní dílny budou k dispozici také dětem, které na Hukvaldy zamíří o víkendech. „Během tábora se do programů zapojí až devadesát tři dětí. Byl o něj zájem. Zbývá už jen šest volných míst,“ uvedla Nela Vachtarčíková, která obsahovou náplň vzdělávacího centra připravovala během celého školního roku. HUBERT se otevírá již v červenci pro veřejnost a rodiny s dětmi, naplno

Na Hukvaldech je možné stále něco pozorovat. Hukvaldský HUBERT děti naučí, jak se chovat k přírodě a jak ji chránit. Foto: Pavel Siuda

Bývalá budova správce arcibiskupského loveckého zámku na Hukvaldech (na snímku vpravo) se po dvou letech rekonstrukcí otevře 1. července. Vznikl zde Hukvaldský biskupský environmentální resort neboli HUBERT. Nabídne vzdělávání pro školy i rodiny s dětmi. Vedle kostela sv. Maxmiliána funguje již rok farní kavárna – letos s novým zahradním posezením. Foto: Pavel Siuda

se HUBERT rozjede v září se začátkem školního roku. Na Hukvaldy budou přijíždět celé školní třídy.

„Již nyní máme domluvených pět tříd, které využijí naše programy v rámci vzdělávacích programů nebo projektových dnů. Máme pro ně v nabídce různá environmentální témata, bádání v přírodě, možnost tvoření v kreativních dílnách nebo práce v laboratořích,“ uvedla manažerka resortu, která bude koordinovat nejen chod celého střediska, ale také zaškoluje jednotlivé lektory. Nyní jich má resort k dispozici osm. „O práci lektorů byl velký zájem. Hlásili se větší mladší lidé. Budou v resortu také o víkendech, kdy je na Hukvaldech největší pohyb lidí,“ dodala Vachtarčíková.

Vybavené učebny a laboratoře

Historický objekt v těsném sousedství zámku nabídne návštěvníkům prostorný sál s učebnou a interaktivní tabulí. K dispozici budou didaktické pomůcky a laboratoře s mikroskopy a dalším laboratorním vybavením. Děti budou zkoumat například složení vody a půdy. V budově je také druhý přednáškový sál, kde bude možné také pořádat různé workshopy nebo besedy. Blízkost obory přímo nabízí pozorování chované zvěře a prohlídky s oborníkem. „Účastníci našich programů se tak mohou dostat na místa, kam se běžně veřejnost nedosta-

ne. Například na kopec Kazničov, který je součástí areálu obory a je turistům nepřístupný,“ prozrazuje manažerka.

Na své si přijdou i děti, které rády tvoří. Kreativní dílny budou reagovat na roční období. „V tvořivých dílnách budeme pracovat se dřevem, korálky, stavět ptáččí budku nebo hmyzí hotely. K dispozici bude i potřebné nářadí a materiál. Kdo bude mít o program zájem, stačí, aby si prostřednictvím objednávkového formuláře vybral z naší nabídky, a když se kurz naplní, tak jej pro zájemce připravíme. Minimum je deset lidí,“ vysvětluje autorka metodiky princip fungování environmentálního resortu. V plánu je také využití zámecké zahrady, kde by mohly vykvést bylinkové záhony.

Tip na manželské rande

Hukvaldský biskupský environmentální resort se může stát volnočasovou nabídkou s přidanou hodnotou nejen pro školy, ale také rodiny. O školáky se postarají školení lektori a rodiče si mohou během dopoledne najít čas pro sebe, dát si kávičku ve farní kavárně nebo se jen tak procházet oborou.

Více informací o resortu HUBERT včetně aktuálních programů najdete na ekohubert.cz.

Pavel Siuda

www.ekohubert.cz

„Perfektně jsem se odreagovala a vyčistila si hlavu,“ říká o výcviku ředitelka Charity Krnov

Krnov – Patnáctikilometrové pochody s plnou polní na zádech a s útočnou puškou BREN v ruce. Překonávání překážek, plazení se pod sítí z ostnatých drátů a všudypřítomný vojenský drill. Tvrdý výcvik nováčků v armádě absolvovala v první polovině května ředitelka Charity Krnov Monika Dudová. Stala se vojačkou v záloze a jejím přáním je být připravena na náročné mise podobné té, kterou nyní národ prošel ve dvou covidových vlnách.

Matka Tereza – můj vzor

„Vždy mě lákalo být zdravotní sestrou v terénu nebo na nějaké misi. Mým vzorem je Matka Tereza,“ říká drobná žena, která již deset let řídí krnovskou Charitu. Povídáme si jen tři dny po jejím návratu z výcvikového prostoru ve Vyškově, kam míří všichni zájemci o službu v Armádě České republiky. Profesionálové i záložáci. Všechny čeká stejný přijímač bez ohledu na to, zda budou kasárny jejich trvalým domovem, nebo jen dočasným při manévrech.

„Druhý blok výcviku mě čeká v listopadu,“ ukazuje termín v šedé vojenské knížce, kterou by ještě před třiceti lety leckterý mladý muž nejraději přebarvil na modro. Třiačtyřicetiletá žena se však stejně jako další zájemci do maskáčů oblékla dobrovolně a s jistou dávkou nadšení. To z ní nevyrchalo ani po tvrdém výcviku, z nějž si odnesla desítky modřin. „Kdybych mohla, tak se tam hned vrátím...“ zasní se a dobře ví proč.

Nic neřešíte. Den řídí velitel

Po letech ve vedení neziskové organizace, neustálého úkolování spolupracovníků, hlídání termínů, sledování každého detailu a náročného roku boje s koronavirem mohla její hlava na dva týdny zcela vypnout. „Bylo to pro mne perfektní odreagování. Úplně jsem si vyčistila hlavu. Panovala tam drezura, ale to mi vyhovovalo, nemusela jsem nic řešit, nic plánovat. Vše do minuty za mne řídili velitelé,“ říká a hned dodává: „Nevěděla jsem ani, co je za den

Vojenský „makeup“ účastnice výcviku záložáků Armády ČR Moniky Dudové – ředitelky Charity Krnov. Foto. Monika Dudová.

a kolik je hodin. Neměli jsme přes den ani mobil. O Covidu jsme tam najednou nevěděli. Byli jsme na vojně.“

Jsmen jeden tým. Pomáháme si

Výcvik byl náročný a začal prakticky okamžitě po příjezdu do kasáren. Každý nafasoval výstroj a šlo se na plac. „Poslali nás do velkého skladu, kde jsme dostali oblečení, kvalitní trička, boty kanady a maskáče. Ti lidé to tam měli v oku a přesně trefili, jakou velikost potřebujeme. Začali jsme nacvičovat pochody, které dokázaly skupinu rychle stmelit. Všichni šli a poslouchali. Za čtyři dny jsme je uměli a byli jsme také sehraní jako tým. Když to porovnáme s tím, jak dlouho trvá, než se nový zaměstnanec začlení do kolektivu, tak je to neuvěřitelné.“

Týmová spolupráce se osvědčila při výcviku v terénu. „Učili jsme se taktiku, střelení s puškou BREN, práci s mapou, kompasem a buzolou, topografii nebo poskytnout první pomoc v lese. Měli jsme super instruktory, kteří nás vycvičili v jeden tým, který si musí pomáhat. I když se někdo zraní, tak se ostatní vojáci o něj postarají,“ dodává Monika Dudová. O náročné chvíle nebyla během výcviku nouze. Když po vysilujícím pochodu vydal velitel rozkaz vykopat

okop na velikost těla, jedna dívka s výcvikem v tu chvíli sekla. „Polní lopatkou jsem začala okop hloubit, bylo tam hodně kořenů, ale podařilo se mi zakopat,“ dodává odhodlaně.

Nechat se přejet bévépéčkem

Během výcviku prošli uchazeči o službu v armádě také dráhou bojovníka, při níž překonávali různé překážky. „Museli jsme je přeskočit, podlézt, plazit se pod ostnatým drátem nebo ručkovat po železné konstrukci. Protože jsem malá, tak mě na ni museli zavěsit a pak jsem ji přeručkovala,“ líčí výcvik nováčků Monika Dudová. Nebojácni bojovníci se nechali přejet i „bévépéčkem“. „Lehla jsem si do koleje v terénu a pásové BVP mě přejelo. Bála jsem se, že budu chtít na poslední chvíli utéct, ale zůstala jsem nehybně ležet. V boji necítíte bolest. Ani ten hluk motoru nebyl tak strašný. Byla to zkouška odvahy,“ popisuje jednoho z vojenských bobříků ředitelka Charity Krnov.

Být zdravotníkem v první linii

Po absolvování výcviku se stane záložákem a bude armádě kdykoliv k dispozici. Povolávací rozkaz může přijít ve chvíli, kdy bude země v ohrožení. Právě touha pomáhat v krizových situacích přivedla Moniku Dudovou k vojákům. „Jak přišel Covid, začali povolávat do nemocnic vojáky ze speciální zdravotnické jednotky. Chtěla jsem se k nim připojit a jít také jako zdravotní sestra pomáhat do první linie. Tehdy mi však řekli, že potřebuji výcvik, jinak mě nevezmou, tak jsem se přihlásila do armády,“ vysvětluje svou motivaci.

Výcvik mě posílil. Doporučuji!

Nakonec jí výcvik dal mnohem víc než jen vstupenku do armády a naději na splnění snu o misi vojenského zdravotníka. „Je neskutečné, kolik mi takový výcvik dal a jak moc mě posílil. Doporučila bych ho všem, kterým to věk a zdraví umožní, a hlavně mladým lidem, kteří jsou dnešní společností moc rozmlsaní,“ dodala Monika Dudová.

Pavel Siuda

Píseň „Naděje se vrátí“ pomáhá sirotkům

Pandemie nemoci Covid-19 trvá už víc než rok a ovlivnila život milionů lidí na celém světě a také v České republice. Na pomoc těm, kteří přišli o někoho blízkého nebo se dostali kvůli pandemii do vážné situace, vyhlásila Charita sbírku Naděje se vrátí. Středobodem této dobročinné akce je stejnojmenná píseň a videoklip zpěváka Davida Deyla, která měla premiéru v neděli 16. května 2021 na YouTube kanálu interpreta a webových stránkách projektu Naděje se vrátí nadejesevratci.cz.

Cílem této benefiční akce je získat finance na pomoc rodinám zasaženým pandemií, které mnohdy přišly o živitele nebo je krize těžce zasáhla zdravotně či sociálně. Peníze půjdou na podporu projektů zaměřených na pomoc těmto lidem a do zdravotních a sociálních služeb. V neposlední řadě chce projekt posluchače a diváky povzbudit a dodat jim tolik potřebnou naději.

Pandemie nemoci Covid-19 způsobila řadu citelných omezení v našich pracovních a společenských aktivitách. Po celém světě si vyžádala 2,5 milionu obětí, z toho více než 30 tisíc v České republice. Nemoci nejčastěji podlehlí senioři a lidé s chronickým onemocněním, ale také mamy a tátové od rodin v produktivním věku.

Paní Inku připravil Covid o manžela Lukáše (41 let) její tři chlapce ve věku (14, 11 a 8 let) o tatínka. Nemoc prodělal bezpříznakově. Zemřel náhle na srdeční embolii. Charita rodině nabídla finanční pomoc na dokončení stavebních prací na domku, který již otec rodiny nestihl dokončit. Na nákup léků, potravin i odbornou pomoc psychologa. Foto: Z webu sbírky.

Pomůže sbírka i přehrávání písně „Naděje se vrátí“

„Od loňského jara pomáháme lidem, kteří se kvůli pandemii nemoci Covid-19 dostali do těžké životní situace. Zvláště chudým lidem a těm, kterým hrozí sociální propad a společenské vyloučení, samoživitelkám a samoživitelům,“ říká

Lukáš Curylo, ředitel Charity Česká republika. „Vítám tuto iniciativu a věřím, že také píseň Naděje se vrátí přinese mnoha lidem radost a následně rodinám zasaženým pandemií konkrétní pomoc.“

Peníze bude možné posílat přímo na sbírkový účet Charity nebo prostřednictvím dárcovské SMS. Významným zdrojem budou příjmy za přehrávání písně na platformách Spotify, Apple Music, iTunes, YouTube.

Na podporu charitního projektu byla připravena online kampaň „Aby na to nebyli sami“, sestavená z videí a bannerů, které ukazují různé životní situace způsobené pandemií. Kdo si zahraje fotbal s chlapečkem, když táta už tu není? Kdo poradí osamělé holčičce s vařením?... Všechna videa mají podobné vyznění – přestože hlavní postava čelí zásadní ztrátě, příběh vždy končí pohledem plným naděje. Komunikace vede na webovou stránku projektu Naděje se vrátí.

Sbírkový účet

Přispívat lze na účet 44665522/0800 u České spořitelny, variabilní symbol 987, a to bankovním převodem i kartou online. K datu 31. května 2021 bylo na kontě 301 895 Kč.

Charita ČR

Benefiční festival Fandíme rodině o cestování

V sobotu 19. června 2021 pořádá Centrum pro rodinu a sociální péči, z. s., v Ostravě rodinný benefiční festival s názvem Fandíme rodině!

Akce s podtitulem „Pojďme spolu cestovat“ bude zahájena ve 13 hodin v areálu Lékařské fakulty Ostravské univerzity na ulici Syllabova 19 v městské části Ostrava-Vítkovice.

Na pódiu vystoupí hudební skupiny Nadobro, Mistral, Michal Žáček s kapelou Mercedes-band a taneční skupina TK Gradus. Mimo pódium se můžete těšit na pana Tomáše Tomečka s jeho Tatrou, ukázkou zásahu dobrovolných hasičů, projížďky rikšou a o vaši zábavu

se postarají Klauni na volné noze. Aktivní a zajímavý program pro děti budou mít připraveni Skauti a k dispozici bude také skákací hrad a dílničky, odkud si mohou děti odnést svůj výrobek pro potěšení.

Srdečně vás zveme a těšíme se na vás. Detailní program a další informace najdete na našem webu a sociálních sítích.

Festival se bude konat za dodržení aktuálně platných protiepidemických opatření.

Více informací najdete na stránkách Centra pro rodinu www.prorodiny.cz.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

P. Mgr. Jan Slavík

Stará Ves nad Ondřejnicí, Farní č. 10, 739 23

tel. 591 143 739, mobil: 731 625 718

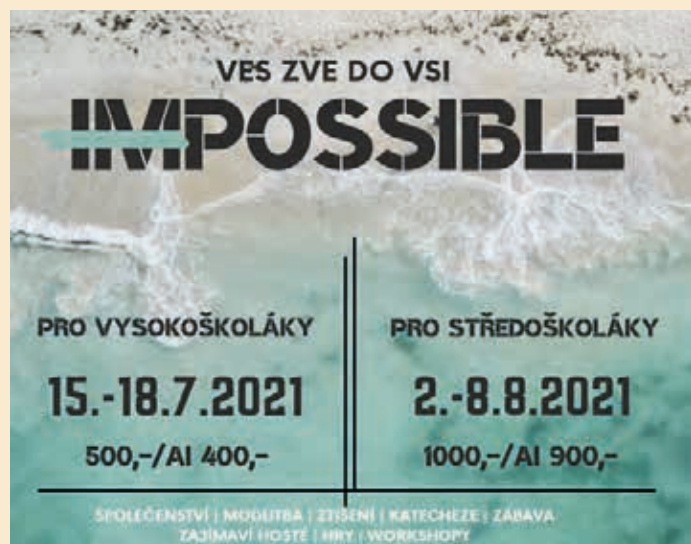
http://dcm.doo.cz, stara.ves@razdva.cz

DCM, e-mail: dcm@doo.cz, 596 116 522, kl. 238

VKH Ostrava má setkání každé úterý v Pustkovci

Společenství VKH Ostrava zve všechny mladé lidi ke společnému setkání na studentské mši svaté v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Ostravě-Pustkovci. Setkání probíhají každý týden, vždy v úterý od 19.00. Informace k aktuálnímu dění najdete na www.vkhostrava.cz, Facebooku a Instragramu.

Přihlašování na letní akci Possible ve Staré Vsi n. O.

Akce Possible se koná na Středisku ve Staré Vsi nad Ondřejnicí. Je místem setkání mladých lidí z naší diecéze. Probíhá ve dvou turnusech – pro středoškoláky (2.–8. 8.) a pro vysokoškoláky (15.–18. 7.). Těšit se můžete na zajímavé hosty, na workshopy, katecheze, hry, společný čas. Přihlašování je možné na www.doo.cz/prihlaska. Více informací najdeš na našem webu: www.dcm.doo.cz.

Letní tábory ve Staré Vsi nad Ondřejnicí

Chtěli bychom všechny děti a teenagery pozvat na dva letní tábory, které pořádá Diecézní středisko pro mládež ve Staré Vsi nad Ondřejnicí. Tábor pro děti (3.–5. třída) se bude konat v termínu od 5.–11. 7. a Tábor pro teenagery (6.–9. třída) v termínu od 20.–25. 7. Místa se rychle zaplňují. Tak neváhejte a děti přihlašujte na www.doo.cz/prihlaska.

Animátorský kurz pro mladé od 15 let!

Kurz je pro všechny mladé od 15 let, kteří se aktivně zapojují do života farnosti, děkanátu nebo by se zapojit chtěli. Během víkendových setkání, která probíhají převážně na DSM ve Staré Vsi nad Ondřejnicí, se dotkneme např. témat osobní formace, osobní růst, leadershipu nebo komunikace.

Podmínky pro přijetí na kurz a další informace nalezneš na našem webu: www.dcm.doo.cz.

CENTRUM PRO RODINU
A SOCIÁLNÍ PÉČI

Bc. Marek Schneider

Kostelní nám. 3172/ , 702 00 Ostrava 1

tel.: 734 435 135

e-mail: cpr@prorodiny.cz www.prorodiny.czfacebook: [fb.com/prorodiny](https://www.facebook.com/prorodiny)

Realizace akcí se řídí aktuálními nařízeními vlády.
Sledujte náš web www.prorodiny.cz a sociální sítě!

17. června – Emoce v životě dítěte (webinář)

Přednáška Mgr. Marie Chrástkové.

Odkazy na jednotlivé webináře budou postupně zveřejňovány na sociálních sítích a webu.

Akademie pro třetí věk 10. června v katedrále

Akademie pro třetí věk dne 10. 6. v 9.15 hodin v katedrále. Lektor P. Mgr. Jan Czudek, Ph.D., pohovoří na téma Věroučné a morální bludy. Po přednášce bude následovat mše svatá. Je možné zúčastnit se osobně nebo online přenosem.

19. 6. Benefiční rodinný festival FANDÍME RODINĚ

13.00–19.00, park v areálu LF OU, Syllabova 19e, Ostrava-Vítkovice

1. 7. Prašivá – Setkání dětí a rodin s o. biskupem

Na akci je nutná registrace od 1. 6. do 24. 6., a to prostřednictvím webu <https://prasiva.prorodiny.cz/>. Během setkání proběhne sbírka mobilních telefonů na podporu činnosti naší sociální služby „Poradna pro vztahy a rodinu“. Za každý přinesený mobilní telefon poputuje na podporu této služby částka 10 Kč.

Škola partnerství 2021/2022

Nabízíme další ročník naší netradiční školy – ŠKOLY PARTNERSTVÍ. Pět víkendových setkání doprovází manželský pár společně s knězem na Diecézním středisku pro mládež ve Staré Vsi nad Ondřejnicí, což vytváří unikátní prostor pro páry poznat více sebe, ale i vztahy a mnoho zajímavých hostů. Informace a přihlášení je možné na webové adrese prorodiny.cz.

Přihlásit se mohou nesezdané páry, které uvažují o vstupu do manželství, třeba i v delším časovém horizontu. Kurz není určen pro jednotlivce, ani pro manželské páry. Doporučená věková hranice je 18–35 let. Účastnický příspěvek: 2 500 Kč/osoba přihlášena do 31. srpna.

KATECHETICKÉ A PEDAGOGICKÉ CENTRUM

Biskupství ostravsko-opavské
**KATECHETICKÉ
A PEDAGOGICKÉ
CENTRUM**

Mgr. Šárka Koflerová
<http://kpc.doo.cz>, kpc@doo.cz
www.facebook.com/ostravakpc
tel. 596 116 522 kl. 235; 731 136 051

Poděkování vyučujícím náboženství

Mimořádný školní rok poznamenaný pandemií onemocnění covid-19 se pomalu blíží ke svému závěru. Pro žáky, rodiče i vyučující to byl školní rok, kdy bylo nutností přenést proces výuky z prostoru školy do domácího prostředí a naučit se využívat prostředky distanční

výuky. Také výuka náboženství a katecheze probíhala v naší diecézi distanční formou, mimo prostory far a škol.

Děkujeme všem vyučujícím náboženství i katechetům, že se i v této složité době snažili a stále snaží s dětmi komunikovat, sdílet s nimi to, co prožívají, a být jim nablízku.

Papež ustanovil službu laického katechety

Papež František v dokumentu „Antiquum ministerium“ ze dne 11. května 2021 ustanovil službu laického katechety.

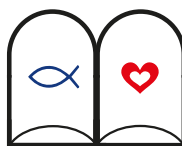
Papež tímto ustanovením poukazuje na to, že „dnešní svět si žádá uznání přítomnosti laiků a laiček, kteří se v síle svého křtu cítí povolání ke spolupráci na službě katecheze“. Laičtí katecheté budou do této služby uváděni obřadem, jehož formu stanoví Kongregace pro bohoslužbu a svátosti. Biskupské konference v jednotlivých zemích vypracují postupy a kritéria formace zájemců pro tuto službu.

Jak reagovat na dezinformace a konspirace v kolektivu dětí

Konspirační teorie se ve společnosti šířily od nepaměti. Intenzita šíření nepravdivých a zavádějících informací se však v období pandemie onemocnění covid-19 značně navýšila. Tipy, jak na dezinformace reagovat, aby nedošlo k narušení vzájemných vztahů, zpracovala organizace Člověk v tísni. Odkaz na materiály najdete v aktualitách na našem webu www.kpc.doo.cz

ODBOR ŠKOLSTVÍ

Kostelní nám. 1, 728 02 Ostrava,
mzegzulkova@doo.cz
<http://skolstvi.cirkev.cz>
tel. 596 116 522 kl. 236

BiGy v pohybu – ceny předány!

Na konci května se díky otevření škol studenti BiGy konečně dočkali předání cen za dubnovou výzvu. Oč vlastně šlo? Po celý měsíc duben měli studenti i zaměstnanci gymnázia možnost zapisovat své pohybové aktivity pomocí jednoduchého dotazníku na školním webu. Kategoríí bylo celkem šest: chůze, běh, kolo, brusle, koloběžka a kategorie ostatní, do které se skryly specifické aktivity, jako jízda na koni, na rotopedu, běžkách a třeba také tanec. Aktivně se zapojila třetina studentů. Podle dodaných dat jsme celkově překonali 13 108 km. Cyklisté ujeli 8 037 km, 4 045 km jsme nachodili pěšky a 1 033 km jsme jako BiGy uběhli. Při celkovém vyhodnocení zvítězila mezi třídami kvinta, která ve finiši předstihla septimu, a třetí místo patří primánům!

Mezi jednotlivci zmiňme cyklistické výkony Terezie Jurišicové, Elišky Slatinské a Anežky Stuchlé, které najely každá bezmála 540 km, Anežky Klézlové, která naběhala 152 km, a dalších běžkyň: Barbory Svobodové (125 km), Julie Bártkové a Kristýny Myškové. V kategorii chodců byl nepřekonatelný František Fojtík s 213 km následován Helenou Ertelovou (188 km) a Vendulou Baluškovou (173 km). Na bruslích ujely přes 90 km Eliška Bernatová a Lucie Jurišicová. Adam Šviček ujel na koloběžce celých 84 km a Zuzka Ciompová se proháněla v sedle koně celých 85 km.

Zaměstnanci se také nenechali zahanbit a v pořadí týmů by se umístili na třetím místě. Nejlepšími cyklisty byli o. Tomáš Čirž a paní zástupkyně Jarmila Johnová. Nejvíce kilometrů nachodila naše češtinářka a hudebnice Hana Kukučková a do oddílu kuriozit patří výkon francouzštinářky a češtinářky Romany Holářové, jež využila dubnové sněhové nadílky k běžkování.

Každý, kdo se vyplněním dotazníku podělil o své aktivity, obdržel tři eko propisky a pamětní list se svým výkonem. Nejlepší třídy získaly dort nebo nanuk, neaktivnější jednotlivci energetické tyčinky pro sportovce. Ceny věnoval hlavní sponzor Nadační fond Biskupského gymnázia v Ostravě. Díky za podporu!

Pohybu zdar, Bohu chvála, viru zmar!

Pavel Stuchlý (za tým pořadatelů)

Stopy úcty ke sv. Josefovi v naší diecézi

Rok sv. Josefa přímo vybízí k procházce po kostelech a kaplích, jež jsou tomuto světcovi v naší diecézi zasvěceny. Stopy úcty k němu najdeme ve všech děkanátech. Nelze zde pojednat o všech, nicméně jako malá upoutávka k návštěvě některého z těchto objektů může tento článek posloužit.

Úctu k nazaretskému tesaři můžeme vysledovat i mimo svatyně s jeho patronií. Jistou zvláštností jsou obrazy s názvem Smrt sv. Josefa, jež zdobí interiéry farních stánků kupř. v Albrechticích u ČT, Dolním i Horním Benešově, Javorníku, Jeseníku, Píšti, Sudicích či ve Skalici u FM. V opavském chrámě sv. Vojtěcha jsou takové malby hned dvě. V Miloticích nad Opavou nebo v Hlučíně toto zobrazení figuruje na procesních korouhvích a v Jindřichově ve Slezsku se zase nachází reliéf Smrt sv. Josefa, a to na mariánském sloupu.

Sochy, teď již čistě jen zobrazující Pěstouna Páně, stojí v celé řadě chrámů, ale i na veřejném prostranství, jako tomu je např. v Místku, Orlové, příp. ve Frýdlantu n/O. A ani neplatí, že by mu byly zasvěceny pouze sakrální objekty. V Opavě např. fungují chráněné dílny místní Charity, na Cvilíně poutní dům a na Gruni horská chata.

Kaple, kam se podíváš

Co se objektů určených k bohopoctě týče, po mnohých toho už moc nezbylo – zmiňme kupř. kapli v Karviné-Dolech, Rýmařově, na Burkvízu u Města Albrechtic nebo v dnes již zaniklé osadě Annín u Kobylé nad Vidnávkou.

Jiné kaple věřícím nadále slouží. Ta v Žimrovicích od 30. let 19. stol. Povstala svépomocí místních farníků, jako ostatně valná většina jiných objektů, o nichž bude řeč. Svépomocí byla též nedávno opravena. Mladecko získalo kapli s patronií sv. Josefa r. 1882, o 6 let později se z vysvěcení svatojosefské kaple těšili věřící v Prostředním Dvoře u Vítkova (dnes jeho součástí). Založili poté dokonce i stavební fond na její udržování.

80. léta byla plodná na stavbu kaplí zasvěcených Snoubenci Panny Marie nejen na Opavsku. S r. 1886 se např. druží vybudování jednolodní kaple z kamenného zdiva v Ostravě-Koblově.

Klášter sester alžbětinek s kostelem sv. Josefa tvoří jednu z dominant města Jablunkov. Základní kámen byl posvěcen v červenci roku 1929. Nový kostel byl dostavěn v létě roku 1932 a slavnostně posvěcen na svátek Panny Marie Andělské z Porciunkule 2. srpna. Foto: www.rehole.cz.

Podlesí, patřící dříve k farnosti Stará Rudná (nyní Rudná pod Pradědem), náleželo německým rytířům sídlícím v Bruntále. Když r. 1748 přikročili ke stavbě dřevěné kaple ke cti Pěstouna Páně, koncipovali ji zprvu jako zvonici s věžičkou. Obec Podlesí se tehdy zavázala kapli udržovat. R. 1776 ji nechala rozšířit, opatřit mobiliářem a ještě poz-

ději kolem ní zřídit hřbitov (po r. 1945 zrušený). Od r. 1930 v ní pak zvonil zvon Sv. Josef.

Kaplička sv. Josefa kráší i areál Skalní sklepy u Oder, od r. 1909 osadu Svoboda, která je součástí Štěpánkovic, potažmo východní úpatí hory Ondřejník v katastru obce Čeladná (od r. 1947). Nelze nezmínit ani malou kapličku, kterou před pár lety vystavěl ke cti patrona tesařů na svém pozemku jeden farník z obce Mniší.

Nevšední počátky má kaple, kterou zdobí oltářní obraz Ochránce svaté Církve, v části obce Skřipov zvané Hrabství. Když se pro její stavbu místní věřící po skončení II. svět. války rozhodli, museli čelit odmítavému postoji dorada zabarvených úředních míst. Komunisté postupně přebírali otěže v zemi a k jakékoli podpoře Církve nejevili pražádnou chuť. Věřící se proto uchýlili ke lsti: Přišli za úředníky s tím, že chtějí vystavět obecní sklad, příp. garáž pro obecní vůz. Použili by prý k tomu rádi stavební materiál, jenž zbyl z nedávné výstavby kulturního domu. Taková iniciativa byla naopak vítána, povolení k převzetí stavebnin tudíž obdrželi a... r. 1947 kapli postavili. Nakonec přečkala do dnešních dnů.

Kaple sv. Josefa v Žimrovicích z 30. let 19. století. Foto: Matice slezská

Cestování po kaplích, jejichž stavbou vzdali věřící hold sv. Josefovi, zakončíme tou nejstarší, a sice tou, jež tvoří součást zámku ve Slezských Rudolticích. Panstvo se v ní modlilo již před 350 lety. Zámek, jemuž se svého času přezdívalo Slezské Versailles, zažíval největší slávu ve 2. pol. 18. stol., kdy jej navštívil i pruský král Fridrich II. Postupně však jeho sláva pohasínala. Různými peripetemi procházel zvláště ve 20. stol. Pozvolné chátrání odnášela i zámecká kaple, z jejíhož původního vybavení se dochoval toliko kříž, který podle německých pramenů obsahoval i třísku z Ježíšova kříže. R. 2016 v ní po dlouhých 80 letech sloužil mši sv. tehdejší generální vikář Mons. Martin David jako poděkování za její opravy.

Kostely klášterní...

Ani o kostely s tímto patrocinem není v naší diecézi nouze. A také mezi nimi najdeme ten s přídomkem „bývalý“. Od r. 1683 stával ve Fulneku coby součást kapucínského kláštera. O 12 let později spolu s kláštelem vyhořel, bratři v hnědých hábitech však celý areál zase brzy zprovoznili. Přechal obě války, osudný pro něj byl až r. 1950, kdy klášter zrušili komunisté. Vůči hledně chátral, až jej r. 2003 převzal MS kraj, který jej o 3 roky později nechal opravit. Nyní je v majetku města a Muzeum Novojičínska jej využívá jako víceúčelový sál pro výstavy, koncerty či kongresy.

Hovoříme-li o klášterních kostelech zasvěcených Strážci Svaté Rodiny, nemůžeme opomenout ten v Jablunkově patřící alžbětinkám. Ty na kopci nad městem vystavěly tento chrám r. 1932 pro potřeby svého stále ještě novotou vonícího kláštera. Oproti fulneckým kapucínům nemusely v 50. letech svůj konvent opustit (díky petici Jablunkovských), nicméně vrácen jim byl i s kostelem až r. 1991. Do té doby v něm žily v nájmu.

A do třetice kostel spjatý s řeholní rodinou: Pět let po jablunkovských alžbětinkách, tj. r. 1937, poklekli před oltář svého čerstvě vysvěceného kostela sv. Josefa ostravští salesiáni. Známa stavba u tramvajové zastávky Don Bosco je kvůli poddolování podložena železobetonovou deskou. Vítkovické železárný tehdy zhotovily 16 ocelových pilířů, konstrukce byla pomocí jeřábů smontována a pak teprve přišla na řadu cihlová výplň. Za války museli synové Dona Bosca přenechat kostel i s kláštelem Němcům,

r. 1950 bolševikům, kteří ho přetvořili na tělocvičnu, později na vojenský archiv. Stát je salesiánům navrátil r. 1990.

... a neklášterní

V Ostravě ještě zůstaňme. Přejdeme jen řeku Ostravici a vystoupejme ke slezskostravskému chrámu Panny Marie Karmelské a sv. Josefa, kde stojí od r. 1783 na místě původního dřevěného kostela sv. Jiří. Už r. 1913 byl vinou poddolování, kvůli němuž poklesl o 8 m, uzavřen. V dalších 15 letech probíhalo jeho zpevňování železobetonovým věncem, lany a železnou kostrou. Železná je i nová věž, obezděná dutými cihlami.

Když koncem 19. stol. přestala věřícím ze Starého Města u Frýdku-Místku dostáčet kaple z r. 1765, rozhodlo se o vystavění většího kostela. Od položení základního kamene r. 1902 uběhly pouhé 2 roky a dominanta obce už vítala ty, kdo v ní toužili velebit Trojjediného Boha.

Rovněž Horní Suchá se pyšní kostelem sv. Josefa. Tyčí se na místě původní kaple z r. 1835, léta Páně 1864 kvůli nedostatečné kapacitě přestavěné na kostel. Zhruba dnešní podobu pak nabyl r. 1930. To v Janovicích konsekrace farního kostela sv. Josefa proběhla r. 1891 a zhostil se jí biskupský komisař P. Karel Findinski.

Přímluvce za dobrou smrt chovali v úctě i věřící na západě dnešní ostravsko-opavské diecéze. Dokladem je chrám jemu zasvěcený v České Vsi, původně

přifařené k farnosti Jeseník. Českořešiti dlouho usilovali o osamostatnění a výstavbu farního kostela, jenž by nahradil dosavadní kapli sv. Dominika. Dočkali se r. 1929, kdy se účastnili vysvěcení nového Božího domu. Jeho cena byla na svou dobu astronomická (dosahovala bezmála 1 milionu) a zvláštností je tehdy moderní břizolitová fasáda.

Nepřehlédnutelnou raritou je pak sva-tojosefský kostel v Žulové. Původně na jeho místě stál hrad Frýdberk (od 13. stol.). Ten během staletí doznal četných úprav, až jej r. 1639 vyplundrovali Švédové. Vratislavská kurie se k opravám neměla, a tak ležely ruiny hradu ladem, než r. 1703 začaly po přestavbě sloužit jako pivovar. R. 1800 věnoval zbožný mlynář z Vápenné Franz Meisel 1 100 zlatých na stavbu nového farního chrámu. S pracemi se započalo 9 let nato. Vratislavský biskup Josef Kristián Hohenlohe postoupil k tomuto účelu rozvaliny Frýdberku, jichž se pro stavbu kostela hojně využilo. V přízemí válcové věže, tzv. bergfritu, prakticky jediného zbytku hradu dochovaného v celistvosti, se prolámá prostor pro předsíň nového kostela (původně byl přístup do hradu možný až z 1. patra), jehož loď, oproti věži omítnutá, se stavěla nikoli směrem na východ, leč na sever, aby se co nejvíce využilo původního hradního jádra. R. 1810 byl tento netradičně vyhlížející kostel vysvěcen. A zmínkou o fresce Smrt sv. Josefa na jeho stropě se kruh uzavírá.

Libor Rösner

Práce na horách? V Domě sv. Josefa na Gruni

Manželé Kubečkoví z horské chaty s rodinným zázemím „Dům sv. Josefa“ na Gruni v Beskydech se připravují na předání správcovství vhodnému nástupci. Vypsali výběrové řízení, v němž hledají vhodného kandidáta nebo manželský pár, který by se po jejich odchodu do důchodu provozu rekreačního areálu věnoval.

Správcem se může stát křesťanský manželský pár nebo samostatný muž, který se chce věnovat práci s lidmi a pro lidi (V případě manželského páru, nabízíme možnost zaměstnání ženy jako provozní). Od správce se očekává, že bude rád trávit většinu roku na horách a bude k dispozici hostům,

kteří do domu přijíždějí za rekreaci nebo na různé duchovní obnovy. Zn. svědomitost, zodpovědnost a vize dalšího rozvoje rozvoje chaty.

Více informací k pracovní nabídce na www.dsvj.cz/hledame-spravce nebo přímo na telefonu 731 604 114.

Nový blahoslavný – František od Kříže Jordan.

V sobotu 15. května byl v Římě beatifikován o. František od Kříže Jordan, zakladatel kongregace salvatoriánů. Jeho duchovní synové působili a působí i v ostravsko-opavské diecézi, proto se na něj i na jeho řeholní společnost podíváme blíže.

Církev terčem nepřátel

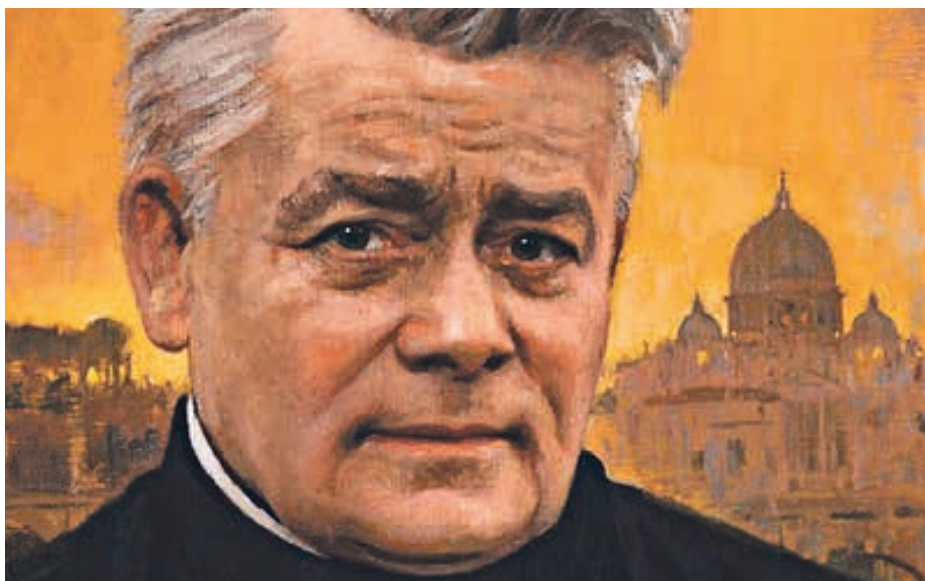
„My, salvatoriáni, duchovní synové kněze Františka od Kříže Jordana, tvoříme ve všeobecné Církvi společenství pastýřské služby. Svého Zakladatele následujeme hlásáním všem lidem nejen naším životem, ale i v naší apoštolské službě, že spása se projevila v Ježíši Kristu, aby všichni mohli dojít k „poznání Tebe, jediného pravého Boha, a Toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista“ (J 17, 3), a dosáhnout tak plnosti života. Jsme připraveni sloužit všem, na jakémkoliv místě, všemi způsoby a prostředky, kterými nás bude Kristova láska inspirovat.“ Tolik ze serveru této kongregace. Společnost Božského Spasitele (Societas Divini Salvatoris – SDS), jak zní celý její název, spatřila světlo světa v 2. pol. 19. stol.

V době Jordanova narození to s postavením církve ve světě nevypadalo nikterak růžově, stačí připomenout svobodnými zednáři vedený boj proti Papežskému státu v Itálii, na obzoru byl Bismarckův „Kulturkampf“ čili „Kulturní boj“ v Německu, mající znemožnit působení katolické církve u našich západních sousedů a v neposlední řadě stále ještě živé myšlenky Francouzské revoluce hýbající kontinentem, jejíž samotní zednářští původcové přiznávali, že hlavní cíl spatřovali v boji proti církvi.

Ale Pán se stará... V Anglii dochází ke konverzi mnohých známých osobností (kard. Newman či spisovatel Benson), kteří o Bohu svědčí svým obrácením, na kontinentě se objevují nové řeholní rodiny, které o Bohu svědčí svou činností – stačí připomenout kupř. salesiány nebo kongregaci Dcer Božské Lásky. A v revolučním roce 1848 se v bádenském Gurtweilu narodil Jan Křtitel Jordan. Stál později u zrodu kongregace, jejíž členové se dostali až na sever naší diecéze.

Salvatoriáni přicházejí...

Vnuknutí k jejímu založení dostal bl. o. Jordan od Boha. Podle církevního

Bl. František od Kříže Jordan na beatifikačním obraze, který byl odhalen při jeho prohlášení blahoslaveným v sobotu 15. května v Římě. Dílo kněze, který se narodil v Bádensku-Württembersku v roce 1848, zapustilo kořeny i na území dnešní České republiky.

práva musel každý zakladatel mít pevně vyhraněný cíl, aby se každá řeholní společnost lišila od druhé a měla své osobité charisma. Rodák z Gurtweilu se však nechtěl omezit toliko na jeden či na několik příbuzných cílů, např. orientovat se jako třeba výše zmínění salesiáni jen na mládež. Chtěl zacílit na všechny skupiny. Specifikem jeho díla byla a je univerzalita, odrážející se mj. v tom, že salvatoriáni měli a mají být ochotni převzít každou práci a činnost, včetně té opovrhované a ostatními pomíjené.

R. 1882 založil v Římě společnost řeholních sester „Od Bolestné Matky Boží“, které nabývaly stále více františkánský ráz. Za představenou si vybral sr. Františku Streitelovou. Pod jejím vlivem přijal posléze řeholní jméno František Maria od Kříže. Zároveň dostávala jeho komunita stále zřetelnější klášterní charakter, jaký ve svých počátcích postrádala. Neshody s církevními úřady způsobily r. 1885 odluku této ženské větve, na druhou stranu však dosáhl o. Jordan církevního uznání pro Společnost Božského Spasitele – salvatoriány. To byl název, který vymysleli lidé na vysokých postech v církevní správě namísto jím původně navrhovaného „Apoštolská vyučující společnost“, resp. „Katolická vyučující společnost“.

Záhy se o. Jordan pustil do zápasu o vytvoření nové ženské větve, což se mu povedlo léta Páně 1888. S pomocí

šlechtičny Terezie z Wülenweberu založil v italském Tivoli „Společnost sester Božského Spasitele“. Zakladatelka, řeholním jménem Marie od Apoštolů, byla r. 1968 Pavlem VI. zapsána do seznamu blahoslavených. Svátek má 5. září. Ženská větev se po jisté „době hájení“ přesunula do Říma a odtud se pak stejně jako její starší mužská „sestřička“ rozšířila do celého světa.

... i do českých zemí

Salvatoriánů je dnes ve světě kolem 1500. Řídí se třemi tradičními sliby, vyjádřenými třemi uzly na černém cingulu, plus specifickým čtvrtým – týkajícím se činného apoštolátu. A také heslem svého otce zakladatele: „Žije-li ve světě jediný člověk, který nezná a nemiluje Krista, nesmíš odpočívat, nesmíš odpočívat!“

Do naší vlasti přišli první řeholníci v černých sutanách léta Páně 1895, konkrétně do Valašského Meziříčí – P. Matěj Bezděk, SDS, a P. Cyril Braschke, SDS. Další přišli do Vranova, Brna, Prostějova a Prahy. Do r. 1918, kdy vznikla provincie československá, patřily všechny konventy do provincie rakouské. Před nechvalně známou StB provedenou Akcí „K“ čítala kongregace v tehdejší Československu 40 členů. Působili v českých zemích, slibné vyhlídky na zahájení pastorace na Slovensku utnul v samém zárodku únor 1948.

Církev beatifikovala zakladatele salvatoriánů

Mezi salvatoriánskými působišti jsem záměrně opomenul Krnov, v němž se usídlili již r. 1902. Ze Slezska totiž měli hodně povolání, proto se právě Krnov stal druhou salvatoriánskou lokalitou v dnešní České republice. Svůj klášter vystavěli na svahu civilínského kopce a několikrát jej na vizitaci navštívil i bl. František Jordan. Dnes tento objekt funguje jako Charitní dům pro osoby se specifickými potřebami. Z doby jeho krátké historie vyniká událost z II. svět. války, kdy z jeho kaple putovala socha Madony do provizorní kaple kněžského bloku koncentračního tábora Dachau. Málo známý je pak případ prostějovského kaplana P. Metoděje Mičoly, SDS, jenž byl v Brně za heydrichiády popraven.

V dobách komunismu byla řada salvatoriánů perzekuována. O některých jsme v minulosti psali i na stránkách Okna v rámci seriálu Osobnosti víry – o P. Karlu Smutkovi, SDS, P. Emilu Kačetanu Matonohovi, SDS, či o P. Albínu Jaroslavu Kvitovi, SDS.

Dnes salvatoriáni působí na Prostějovsku, v naší diecézi pak jeden jejich člen, a sice P. Krzysztof Ryžko, SDS, coby duchovní správce farností Bernartice u Javorníka, Javorník ve Slezsku, Uhelná a Zálesí. Letos v březnu zemřel P. Piotr Pawel Niewiadomski, SDS, naposledy administrátor farnosti Travná.

Pro malý počet lidí v řeholi změnil 8. 12. 2009 tehdejší generální představený z rozhodnutí své rady název z České provincie salvatoriánů na Vikariát české provincie salvatoriánů. Později proběhla další změna, takže nyní hovoříme o Fundaci provincie polské. Rovněž její členové usilují o život podle této zásady: „My, salvatoriáni, se snažíme naplňovat naše poslání, když jsme nablízku těm, kterým sloužíme, když ukazujeme lidem dobrotu a vlídnost Boha, našeho Spasitele.“

Bl. František od Kříže Jordana (1848–1918)

Tento rodák z bádenského Gurtweilu (*16. 6. 1848) vyrůstal v nuzných poměrech. Otec byl válečný invalida, matka pradelna. Vyučil se malířem a tapetářem, přičemž tovaryšská léta strávil i v českých zemích. Musel přitom na

čas zapomenout na vysněné kněžství, protože na studium v semináři nebyly doma peníze. Při provozování svého řemesla zapřádal rozhovory se svými klienty a šokovala jej přitom jejich až zoufalá náboženská nevědomost. Umínil si, že s tím něco udělá.

Díky štědrým přátelům mohl Jan Křtitel, jak byl den po svém narození pokřtěn, po přípravě vystudovat nejprve gymnázium a poté (jako třicetiletý) absolvovat ve Freiburgu i kněžský seminář. Kulturkampf, vyhlášený kancléřem Bismarckem a namířený proti Církvi, se v Janově případě projevil zákazem vykonávat v Německu kněžské poslání. Primici proto sloužil v sousedním Švýcarsku, kde pobyl do r. 1880, kdy odplul do Svaté země.

U řeky Jordán nastal u o. Jordana zlom. Jednoho dne uslyšel v duchu slova Ježíšova: „To je věčný život, že poznají Tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.“ Vzal to jako znamení a po četných modlitbách pochopil, že si jej Bůh volá k tomu, aby se podílel na obrodě církve. Myšlenka na hájení a ožívování víry skrze hlásání lidem v něm zrála již déle, ve Svaté zemi se v ní jen utvrdil. Cestu ke splnění této výzvy našel v založení nové kongregace. A slova slyšená u Jordánu se později stala jejím mottem. To se psal rok 1881.

O peripetiích s prvními, resp. prenatalními krůčky kongregace jsme pojednali výše. Co se o. Jana Křtitele, od nynějška již o. Františka od Kříže Jordana, týče, jeho nasazení vzbuzovalo všeobecný údiv a uznání.

Měl tehdy 33 let, což byl relativně nízký věk na zakládání nové řeholní rodiny. Navíc neměl žádné peníze. Zato však měl přesvědčení, že jej povolal sám Pán, a to mu dodávalo síly. Důvěřoval Hospodinu bezmezně a spoléhal výlučně na

Historický snímek kláštera salvatoriánů na úpatí Civilínského kopce. Dnes v objektu provozuje Charita Ostrava Charitní dům „Salvátor“ pro osoby se specifickými potřebami.

něj, nikoli na vlastní schopnosti. A že jich nebylo málo – měl např. nadání na jazyky, kromě těch evropských ovládal i aramejštinu, koptštinu, arabštinu či syrštinu. Nadto vynikal pokorou, zbožností, pílí a neutuchající vytrvalostí. Jeho pokora se nejvíce projevila v okamžiku, kdy se musel ve všem podřizovat Římem vyslanému vizitátorovi. Poslouchal ho i v tom, jak řídit své dílo, jež rostlo před očima. Základem toho všeho byla Jordanova hluboká láska k Bohu a lidem. To vše dohromady z něj činilo člověka-světce na zemi, jak ho vnímali jeho současníci.

R. 1915 se na kapitule z důvodu naprostého vyčerpání vzdal možnosti být znovu zvolen představeným, kterýžto post zastával od zrodu kongregace. To už jej trápila jistý čas nemoc, jež ho sklátila 8. 9. 1918. Byl pohřben ve švýcarském Tafersu a místní věřící k němu přilnuli do té míry, že když měly být r. 1956 jeho ostatky převezeny do Říma, musela zakročit policie. Dobrovolně je totiž Taferští vydat odmítl.

R. 1942 započal beatifikační proces o. Františka od Kříže Jordana. R. 2011 byl vydán dekret o heroičnosti jeho ctností, který potvrdilo blahověčení letošního 15. května.

Bl. Františku od Kříže Jordane, oroduj za nás.

Libor Rösner

Kapela Hrozen vydala vyzrálé CD Cuvée

Frýdecká kapela Hrozen zraje již dlouho. Pochází z nevinařského kraje severní Moravy. Od roku 1995 však již vypěstovala slušný repertoár a odehrála 270 koncertů. Vystupovala v malých klubech i na velkých festivalech. Vyšla dvě demoalba a dvě oficiální alba.

Nyní do „sklípku“ naskladnili další vydatný ročník. Posluchači se mohou těšit na vyzrálé CD Cuvée. Premiéru mělo na festivalu sv. Jan session ve Frýdku v neděli 30. května. Pozvání na festival přijaly legendární kapela Oboroh a nový projekt Slávka Klecandra „Studny samoty“.

Hudební slupina Hrozen se z původně akustické kapely s důrazem na zpracované netradiční vokály stala kapela na hranici písničkářství a hravé alternativy, stále čerpající z úzkého propojení inspirovaného textu a naléhavé muziky. Po experimentech s elektronickými podklady a dalších obměnách sestavy kapela na počátku roku 2012 začala hrát s živým bubeníkem.

Frontman frýdecké kapely Hrozen Miroslav Příkrýl s novým CD Cuvée při jeho premiéře na festivalu sv. Jan session v neděli 30. května v kostele sv. Jana ve Frýdku. Foto: Jiří Šonovský

Aktuální informace o kapele najdete na Bandzone, Facebooku a oficiálních stránkách www.skupinahrozen.cz.

Na YouTube lze přehrát také videoklip k písni Vlastně z nového CD Cuvée.

Pavel Siuda

Svět potřebuje slyšet dobré zprávy

Křesťanská televize Noe společně s Vyšší odbornou školou publicistiky v Praze již čtvrtým rokem pokračují ve studijním projektu

pro mladé novináře a zájemce o práci v médiích. Studenti VOŠ publicistiky podpoření v tomto projektu budou zdokonalovat své odborné dovednosti v rámci dlouhodobé profesní stáže přímo v televizi Noe. Během studia se vybraní zájemci účastní přípravy i natáčení reportáží, pořadů a přímých přenosů, a tak získávají cennou profesionální praxi.

Projekt má za cíl najít mladé lidi se zájmem o práci v médiích, a to i ze sociálně slabších rodin. Vybraným studentům totiž školné (32 000 Kč za rok) spoluzajišťuje televize Noe. Podmínkou přijetí je dokončené středoškolské vzdělání, završené maturitní zkouškou. Po

vyplnění přihlášky na VOŠ publicistiky (do přihlášky je nutné uvést zkratku „TV NOE“) budou zájemci pozváni k informativnímu výběrovému rozhovoru o motivaci ke spolupráci s televizí Noe.

VOŠ publicistiky a televize Noe chtějí tímto projektem umožnit mladým lidem vstup do mediálního prostoru, aby mohli dobře realizovat své poslání – pravdivě a odpovědně informovat o problémech i dobrých zprávách světa kolem nás.

Více informací a www.vosp.cz/noe, kontakt: Lukáš Jirsa, jirsa@telepace.cz

Gastromapa Lukáše Hejlíka doporučuje kavárnu na faře

Kapitolu věnovanou kavárně manželů Kvasničkových a jejich vlastní pražené kávě „Father's“, kterou podávají hostům na hukvaldské faře, najdete v knižní novince 555 Výlety s Gastromapou Lukáše Hejlíka, která patří aktuálně k bestsellerům v segmentu naučné literatury.

Český herec navštívil Hukvaldy v listopadu loňského roku a na webu gastromapa.hejlik.cz nešetřil chválou. Kávu praženou ve Staré Bělé považuje za jednu z nejlepších, ocenil biskupství za citlivou rekonstrukci objektu fary a její představbu v kavárenský podnik. Chutnaly mu také sendviče z máslového toustáku i makový dort. Kavárna fara Hukvaldy se po covidové pauze znovu otevírá v pátek 18. června. V provozu bude každý týden vždy v pátek, sobotu a neděli.

KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

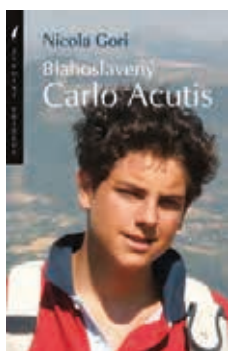
Jungmannovo nám. 18
110 00 Praha 1
Tel./fax: 224 818 757,
On-line knihkupectví:
www.paulinky.cz
knihkupectvi@paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Nicola Gori

Blahoslavený Carlo Acutis

Italský teenager, který zemřel v roce 2006 ve věku patnácti let, působí doslova jako zjevení. Na první pohled normální kluk své doby, veselý a komunikativní, který rád jezdí na výlety, má své oblíbené pejsky, s nimiž natáčí zábavná videa, a velkou vášeň pro počítače. Ještě víc ale tihne k Božím věcem. „Eucharistie je moje autostráda do nebe,“ prohlásí Carlo později a je znát, že její význam chápe do velké hloubky. Kéž nás tento „Boží influencer“ při četbě provází svou přímluvou, abychom svůj život dokázali prožít tak krásně a naplno jako on!

Brož., 128 s., 229 Kč.

Jan Dobraczyński

Stín Otce

V tomto románovém příběhu o svatém Josefovi z Nazaretu se autor ujímá úžasného úkolu převyprávět život významného světce. Snaží se také rekonstruovat kulturní pozadí, na němž se Josefův život odehrával. Zachycuje nesnáze rodinného prostředí, napjatou atmosféru, ve které židé očekávali příchod Mesiáše, politické události na dvoře Heroda Velikého, vládcovy intriky, zvrácenosti a zločiny. Vychází při tom z biblických pramenů i z rozsáhlého literárního materiálu tehdejší doby.

Stín Otce je především knihou o skromném, pracovitém a hluboce věřícím člověku, o opravdové a vše překonávající lásce

mezi Josefem a Marií (Miriam) a o lásce jich obou k Bohu a k Božímu dítěti – Ježíši.

Brož., 272 s., 249 Kč.

Sophie de Mullenheim

Poprvé u Ježíšova stolu

Dárková kniha k prvnímu svátému přijímání.

Stručně a přehledně shrnuje mešní liturgii a svátost smíření. Je doplněna malými katechezemi a svědectvími ze života svatých (Tarsicius, Terezička...) Dále obsahuje základní modlitby a další modlitební a biblické texty. V knížce je prostor pro vlepění fotografie, dopsání jmen kmotrů a další.

Váz., barevné obrázky, 64 s., 165 Kč.

Petr Bubeníček – Zdislava Janoušková

Nověna ke svatě Ludmile

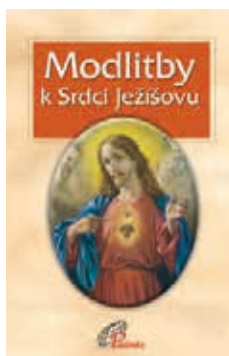
Cílem této drobné modlitební knížky, která vychází k příležitosti výročí 1100 let od smrti svatě Ludmily, je prohloubit úctu k naší první světici a také přispět k tomu, aby se stala známější. Brožurku lze využít jako podklad k soukromé modlitbě nověny v průběhu devíti dnů, nebo v celku jako delší pobožnost.

Brož., 32 s., 39 Kč.

Modlitby k Srdci Ježíšovu

Úcta k Srdci Ježíšovu je mezi křesťany velmi rozšířená. Své kořeny má v první řadě v Písmu svatém, dále ve spisech církevních otců a u světců. Ježíšovo srdce je spojeno s jeho láskou a smrtí na kříži pro nás, jak říká sv. Pavel: „On mě miloval a za mě se obětoval“ (Gal 2,20).

Brož., 36 s., 32 Kč.

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Kostelní Vydří 58,
380 01, Dačice
Tel./fax: 384 420 295,
e-mail: zasilky@kna.cz
internet: www.kna.cz, www.ikarmel.cz

Růženec hrou

Knížka se samolepkami a růžencem pro děti

Knížka obsahuje brožurku s návodem k modlitbě růžence, přehled růžencových tajemství, samolepky, které dětem pomůžou lépe pochopit růženec.

Ke každé knížce je přibalen dětský dřevěný barevný růženec.

Brož., 18 str., 134 Kč.

Eduard Martin

Rodiče, máme vás rádi

Být rodičem je krásné a také náročné umění. Když rodiče vychovávají dítě, vychovávají budoucnost pro sebe i pro ostatní. Dobří rodiče jsou pro děti nenahraditelní. Kolik nádherných zážitků a setkání s nimi se nám dostalo! A jak křehké tyto dary mohou být! Drobné příběhy Eduarda Martina ukazují s mimořádným citem a pozorovatelským talentem na sílu rodičovské lásky a odvahu předávat dar života dál.

Brož., 195 str., 179 Kč.

KATOLICKÁ CHARISMATICKÁ KONFERENCE

Ordinace na TV Noe
Sobota 26. června 2021
Motiv: „Můj Bůh žije do svých temnot“ (1. Kor 13,3)

na TV Noe

V sobotu 26. června 2021 bude TV Noe vysílat (včetně HD) pro příslušníky Katolické charismatické konference v Římě.

Hosté:
Pavel Březák, P. Josef Mlýnský a Kateřina Lachmannová, moderátor Mgr. Jan Štěrba

PROGRAM
Sobota 26. června na TV Noe

09:00–10:30 – Úvod a přednáška (2.16.20) – P. Václav Kralovec
10:30–12:00 – program pro děti a divadlo Vítá Marika
12:30–13:30 – kulatý stůl na téma Charismatická obnova u nás i ve světě
15:30 – mše sv. z kostela sv. Václava v Ostravě (P. Jan Štěrba)
20:00 – večer chval s Chapelou

Matkám se plní sen o komunitní farmě

Stará Ves nad Ondřejnicí – „Lokální a sezónní“ – tak zní jedna z výzev online projektu „Ekologická konverze“, který již v loňském roce zareagoval na 5. výročí vydání encykliky papeže Františka „Laudato si“. Nápadů, jak skoncovat s devastováním planety, je na webu celá řada. Při obstarávání základních potravin bychom měli nakupovat jen tolik jídla, kolik skutečně potřebujeme, a zamezit plýtvání. Také se máme raději porozhlédnout po lokálních pěstitelích ovoce a zeleniny a omezit „cestování“ vitamínů přes půl planety. Téměř postním předsevzetím je omezení spotřeby masa. Na výrobu jednoho kila hovězího totiž padnou tisíce litrů vody.

Jak náročné je vychovat jatečního býka, by mohli vyprávět farmáři, kteří se chovu dobytka dlouhodobě věnují. Patří mezi ně i Markéta Nováčková ze Staré Bělé u Ostravy, která se před patnácti lety přivdala na statek. Absolventka filmové školy ve Zlíně část svého profesního života strávila jako produkční ostravského Telepace a v České televizi. Za sebou má i pracovní zkušenost z Charity. Dnes je z ní farmářka a jejím snem je vybudovat v areálu bývalého vepřína ve Staré Vsi nad Ondřejnicí sociální zemědělství. Šetrné k přírodě a otevřené lidem, pro které bude práce na farmě terapií i radostí.

Inspiraci v díle bl. A. Kolpinga

„V sociálním zemědělství vidím přidanou hodnotu k té samotné náročné práci. Je to o setkávání, komunitním způsobu života. Inspirovala mě k tomu kniha o německém knězi Adolfu Kolpingovi, který se začal sociálním otázkám věnovat již v polovině 19. století a vybudoval velké dílo, které působí i v České republice,“ uvedla Markéta Nováčková. K realizaci svého snu by ráda využila část areálu zchátralého vepřína, který s manželem nedávno pořídili. Již loni postavili zvýšené záhony a osadili je sezónní zeleninou. Okopávat a plít jim začaly pomáhat nejen vlastní děti, ale také kamarádky z farnosti. Letos se tři mamky, z nichž dvě jsou právě na mateřské, rozhodly založit malou zeleninovou farmu a pomocí systému sezónních bedýnek zásobovat čerstvými plody několik rodin v okolí.

Tři matky početných rodin – Markéta Tomášková, Markéta Nováčková a Michaela Gřešová – společně založily ekologickou zeleninovou farmu v areálu bývalého vepřína ve Staré Vsi nad Ondřejnicí. Radost z vypěstovaných salátů, ředkviček, kedlubnů, ale i květin s nimi sdílejí také jejich děti. Společně sní o farmě na principu sociálního zemědělství. Foto: Lucie Hejnalová

„Pěstujeme ředkvičky, fazole, cibuli, salát, cukety, tykve, patisony, okurky, rajčata, papriky, špenát, lilek, kedluben, zelí, celer, mrkev, petržel, hrách, brambory,“ vyjmenovává sortiment farmářka Markéta a dodává, že jedna z maminek v týmu „Farmy ve Vsi“ má zálibu v květinových záhonech a bude se věnovat floristice. Kapacita rodící se farmy bude v letošním roce okolo dvaceti bedýnek. Zájemci, kteří si je objednají, dostanou každý týden dávku čerstvých produktů, a podpoří tak místního pěstitele. Bedýnku se zeleninou si z farmy odnesou také lidé, kteří se rozhodnou pěstitelky podpořit jen jednorázovým nákupem. Sklízet se bude od června do října.

Zemědělská „KPZtka“

Financování bude probíhat formou tzv. KPZtky. Pod zkratkou se neskrývá

skautská „krabička poslední záchran“, ale systém „komunitně podporovaného zemědělství“, který zaručuje spotřebitelům místní potraviny a zemědělcům úctu a důstojný život. Vztah založený na důvěře mezi zemědělcem a zákazníkem, který si zboží na začátku sezóny předplatí, dává pěstiteli jistotu výdělku. Výsledkem této spolupráce jsou vysoce kvalitní potraviny, vyrobené ekologicky a sociálně udržitelným způsobem.

Práce jako terapie

Komunitně podporované zemědělství nabízí ještě další benefity. Farmu i svého farmáře mohou zákazníci poznat zblízka, zapojit se do práce na dobrovolnických brigádách nebo se leccemu naučit při vzdělávacích programech. Například to, jak různé druhy zeleniny zpracovat a co z nich uvařit. „My jsme zatím na začátku. Postupně bychom však chtěli tento areál oživit a vytvořit z něj místo nejen pro práci, ale také pro relaxaci a setkávání,“ dodala Markéta Nováčková. „Kdo by se chtěl podílet na spolupráci a přijít se odreagovat a při práci na záhoncích si odpočinout a přijít na jiné myšlenky, tak je určitě vítán,“ dodala farmářka.

Více o farmě na www.farmavevsi.cz.

Pavel Siuda

Osobnost víry ze 14. stol. Pavel z Krnova

Při ohlížení se za osobnostmi víry, jež měly co do činění s dnešní ostravsko-opavskou diecí, se tentokrát ohlédneme pořádně daleko – až do 14. století, kdy se psal životní příběh rodáka z Jägerndorfu neboli Krnova. Z města na soutoku Opavy a Opavice se dostal až na biskupský stolec v německých zemích. Do historie vešel jako Paul von Jägerndorf (Pavel z Krnova) a jeho diplomatických schopností si považovali i nejmocnější muži tehdejší Evropy.

O datu Pavlova narození nic nevíme. Dokonce se různí názor i na jeho původ. Někteří jsou toho názoru, že pocházel ze šlechtického rodu Harrachů, jiní se kloní k tezi, že byl příslušníkem starobylého slezského rodu vlastníků rozsáhlé majetky na Krnovsku, kde se též měl narodit. Vyjděme tedy z této druhé varianty a vyřkněme jméno jeho otce – Petra z Krnova a Lobenštejnu. Tento muž byl krnovským fojtem a platil za velkého příznivce minoritského řádu.

Pavel tyto sympatie k menším bratřím přijal za své, což se projevilo např. tím, že se léta Páně 1347 podílel na organizaci a částečně i hrazení jejich kapitul v Opavě, příp. podporoval výstavbu kaple sv. Máří Magdaleny při krnovském klášteře.

Již tehdy nebyl jen obyčejným synem fojty v malém slezském městě. Pěstoval styky i s královským dvorem Karla IV. a v roce 1350 dokonce zastával funkci dvorního kaplana jeho druhé ženy Anny Falcké. Ve stejném roce přesídlil na dvůr uherského krále Ludvíka I., kde se stal dvorním kaplanem jeho choti Alžběty a také plnil roli Ludvíkova vyslance. A přicházely další reprezentativní úřady svědčící o tom, že Pavel z Krnova nebyl jen tak ledajakým mužem – arcijáhenství v Nitře, post kanovníka ve Vratislavi, farářský post v Reibachu u Řezna či proboštský v hornobavorském Hölzgeru. Ona i noticka objevující se u jeho jména – „iuris peritus“, tj. „znalý práva“ – dokládá, že měl širší rozhled.

Ani v Uhrách se dlouho neohrál, neboť anno Domini 1351 se stal biskupem v korutanském Gurku. V diecí proslavené hraběnkou Emou (980–1045), později kanonizovanou, neměl zpo-

Obraz biskupa Pavla visí na spojovací chodbě mezi biskupskou rezidencí a katedrálou v bavorském Freisingu. Foto: Wikipedia.org

čátku na růžích ustláno. Místní klérus i panstvo v jeho jmenování spatřovalo zákulisní politiku, potažmo trucovité rozhodnutí papeže Klimenta VI. Ten totiž Pavla na uprázdněný biskupský stolec dosadil z podnětu Ludvíka I. Uherského navzdory přání salcburského arcibiskupa Ortolfa, prosazujícího jako kandidáta svého bratra Ulricha von Weißenbeck, jehož dokonce bez Klimentova vědomí na biskupa vysvětil. Trvalo asi rok, než si Pavel získal místní nobilitu na svou stranu, čemuž pomohlo i to, že se jeho protikandidát vzdal veškerých nároků týkajících se biskupského úřadu (později za to byl odškodněn diecí štyrskohradeckosekavskou).

Ulrich ustoupil dost možná i díky Pavlovi, který projevoval náramné nadání pro diplomacii. Ne nadarmo mu Kliment VI. svěřoval diplomatická jednání nejvyšší důležitosti. Byl to s největší pravděpodobností on, kdo přiměl např. Ludvíka I. zřeknout se proklamovaných práv na Neapolské království (snad i za tím stálo Klimentovo přikývnutí k jeho jmenování biskupem v Gurku) a kdo zprostředkoval smír mezi moravským markrabětem Janem Jindřichem a vévodou Albrechtem II. Chomým. Spolu s Rudolfem IV. Habsburským též smířil znesvářené Ludvíka V. Braniborského a papeže Inocence VI.

Pavel vystupoval jako „nuncius apoštolského stolce“ a papežský zmocněnec,

nicméně jeho služeb využívali i příslušníci nejvyšší rakouské aristokracie, např. tyrolská hrabata.

Samozřejmě se tak dělo na úkor správy jemu svěřené diecéze. To ovšem Karlu IV. nebránilo, aby mu v roce 1359 nevyjednal jmenování biskupem ve Freisingu. (Mimochodem, jedním z Pavlových nástupců v čele freisingké diecéze byl v letech 1977–1982 jistý Joseph Ratzinger...) Ludvík I. se Pavla sice snažil prosadit na nesmírně významný post akvilejského patriarchy, lež bezvýsledně. Papež jej tehdy „uchlácholil“ alespoň Freisingem.

Pavel v roce 1365 posvětil nejstarší farní kostel sv. Petra v Mnichově a pět let nato i klášterní kostel v Ettalu, snažil se řešit majetkové spory, které mu zanechali jeho předchůdci, jež se odrazily v zadlužení diecéze. S letopočtem 1361 se např. váže listina, kterou v jeho prospech vydal Karel IV.

Zachovala se i pečeť biskupa Pavla z Krnova.

Ani ve svých nových působistích Pavel na svůj rodný Krnov nezanevřel a nadále s ním udržoval styky, a to nejen písemné. Dokonce jej i navštívil.

Dlouhých 18 let stál Pavel z Krnova, jak byl běžně titulován, v čele freisingké diecéze – až do 23. července 1377, kdy si jej Pán povolal k sobě. Jako se různé názory ohledně jeho původu, tak je tomu i v případě místa jeho posledního odpočinku. Nalezl ho buď v katedrále ve Freisingu, anebo v kartuziánském klášteře v Gamingu. Prvně jmenované místo zdobí epitaf s nápisem Paul von Harrach.

Libor Rösner

Rekordní návštěvnost měla letos Noc kostelů v Opavě. Opravenou konkatedrálu si přišlo prohlédnout 923 lidí. Foto: Michael Bujnovský

Dne 8. června oslavil P. Dominik Partyka z řádu paulínů 25 let kněžství. Farníci z Ostravy-Přívozu mu děkují za obětavou službu. Foto: Vojtěch Curylo

P. Marián Pospěcha požehnal v sobotu 29. května novou sochu Panny Marie, rozvazující uzly, v kostele sv. Jakuba v Místku. Foto: Ivana Bužková

Nuncius Charles Daniel Balvo celebroid v katedrále děkovnou mši svatou k 25. výročí založení ostravsko-opavské diecéze. Foto: Pavel Zuchnický